Metoda ewangelizacji parafii wg św. Ignacego z Antiochii

Chrześcijanie pojawili się w Antiochii bardzo wcześnie, gdyż męczeństwo Szczepana zmusiło wielu do ucieczki z Jerozolimy. Część z nich szukała schronienia w Antiochii, gdzie dali początek **nowej wspólnocie** (Dz 11,19), która dynamicznie się rozwija, dzięki opowiadaniu Dobrej Nowiny o Panu Jezusie, czyli ewangelizacji. Kościół w Jerozolimie wysyła do Antiochii Barnabę, człowieka **dobrego, wypełnionego Duchem Świętym i wiarą** (Dz 11, 20-24). W Dziejach Apostolskich czytamy niesamowite słowa: **przybył, zobaczył *działanie łaski Bożej,* ucieszył się i zachęcał *wszystkich, aby wytrwali przy Panu*** (Dz 11, 23). Kościelni frustraci, wykorzystują wszelkie możliwości, aby paplać o **ewangelizacji parafii**, ale w sporej większości są to ignoranci, którzy nie znają jej sekretu, gdyż został on ukryty w **Słowie Bożym**, niczym w twierdzy, której nigdy nie zdobędą wrogowie. Często od nich wywodzą się „uczeni" ignoranci, dlatego nie są w stanie poznać tajemnicy ewangelizacji parafii i chwała Panu!

Pierwszym słowem, w które pragnie wtajemniczyć nas Bóg, jest **Antiochia - wspólnota baza** (*communitates a basi*), co w tłumaczeniu na język polski oznacza „wspólnotę zaczątkową", „wspólnotę początkową" albo „małą wspólnotę" (Paweł VI, *O Ewangelizacji w świecie współczesnym,* nr 58). Dla nas taką wspólnotą będzie Ośrodek Rekolekcyjny w Myczkowcach (Myczkowce 10A), **w dn. 16.07.2026 do 19.07.2026**. Trzeba tam **przybyć, zobaczyć, radować się we wspólnocie i nawzajem się zachęcać**. Taka wspólnota posiada wiele braków, ale podstawowy zauważą tylko ludzie, których reprezentuje Barnaba, **syn pocieszenia**, a jest nim człowiek **typu Szawła z Tarsu**. Szaweł prześladowca wierzących w Jezusa, który spotkał się z Nim w drodze do Damaszku. Zmartwychwstały Pan przemienił jego życie, a później **uczeń Jezusa**, Ananiasz wtajemniczył go do wspólnoty uczniów w Damaszku.

Następnie udaje się do Arabii (Ga 1, 17), czyli terytorium Nabatejczyków, którego stolicą była Petra. Był to teren pustynny, czyli spokojne miejsce do przemyślenia faktu spotkania ze Zmartwychwstałym. Przebywał tam maksymalnie kilka miesięcy i powrócił do Damaszku, gdzie przebywał od 34-37 r. po Chr. Z powodu prześladowań musi uciekać do Jerozolimy, później do Syrii i Cylicji i jeszcze gdzieś (2 Kor 12, 1-10), gdzie Jezus wtajemnicza go w doznania mistyczne. Wtedy Duch Święty pokazał Pawła Barnabie, który *udał się do Tarsu, aby go odszukać. A kiedy go znalazł, przyprowadził do Antiochii i przez cały rok pracowali razem w Kościele, nauczając wielką rzeszę ludzi. W Antiochii też po raz pierwszy nazwano uczniów chrześcijanami* (Dz 11, 25-26).

Ludzi, którzy doświadczyli spotkania ze Zmartwychwstałym Jezusem, a później pod wpływem różnych okoliczności życia zaczęli błąkać się w różnych przestrzeniach duchowości, a często mieliznach „tego świata”, należy przyprowadzić do Antiochii, gdyż bez nich te rekolekcje nie mają sensu. Nie sprowadzić paplaniną słów, ale **wyjść** tam, gdzie aktualnie się znajdują, **poszukać** ich, a kiedy ich **znajdziemy**, **przyprowadzić** do Antiochii, do **zgromadzonego Kościoła**, aby **pracować** dla Pana przez cały rok, aby ludzie nazywali nas **chrześcijanami, uczniami Jezusa**.

To jest **istota ewangelizacji parafii**, jaka urodziła się we wspólnocie w Antiochii Syryjskiej, którą przejął św. Ignacy, trzeci z kolei biskup tej wspólnoty i przekazał ją kościołom Azji. Przez **sześć miesięcy roku Pańskiego 116** był prowadzony do Rzymu przez legionistów, aby na arenie oddać życie dla Chrystusa, pożarty przez dzikie zwierzęta. Dziś staje przed nami i mówi, że chce nas zaprowadzić do naszych wspólnot parafialnych i nauczyć swojej **metody ewangelizacji parafii**. Ów sekret przekazał parafiom **Efezu, Magnezji, Tralleis, Rzymu, Filadelfii, Smyrny.** Na koniec ukazuje, **jak ewangelizować przyjaciół**, **ludzi bliskich naszemu sercu,** na podstawie ewangelizacji św. Polikarpa.

Ks. Jan Smoła